

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Odluka je donesena dana 02. 12. 2020

Odluka je objavljena dana 26. 01. 2021

U Zagrebu, 11. 2. 2021

Ovlašteni službenik:

Poslovni broj: 25 Pr-3482/14-28

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Vesni Horvath, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Damira Ramića iz Sesveta, Selčinska 3, OIB 51530126837, zastupanog po punomoćni Gordani Palajsa, diplomiranoj pravnici zaposlenoj u Savezu samostalnih sindikata Hrvatske, Regionalni ured SSSH Zagreba i Zagrebačke županije, Zagreb, Trg kralja Petra Krešimira IV broj 2, protiv tuženika HIDROELEKTRA NISKOGRADNJA, d.d., Zagreb, Capraška 6, OIB 78260296240, radi isplate dodataka na plaću, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 7. ožujka 2018. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Gordane Palajsa diplomirane pravnice i punomoćnika tuženika Milana Vraneša diplomiranog pravnika, te presude objavljene dana 26. travnja 2018.,

presudio je

I/ Nalaže se tuženiku HIDROELEKTRA NISKOGRADNJA, d.d., Zagreb, Capraška 6, OIB 78260296240 da isplati tužitelju Damiru Ramiću iz Sesveta, Selčinska 3, OIB 51530126837, na ime razlike bruto plaće, iznos od 37.630,90 kuna, zajedno sa zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose, a izuzev zateznih kamata koje teku na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, kako slijedi:

- na iznos od 972,55 kuna od 1.07.2011.,
- na iznos od 639,03 kuna od 1.08.2011.,
- na iznos od 864,75 kuna od 1.09.2011.,
- na iznos od 714,27 kuna od 1.10.2011.,
- na iznos od 1.065,18 kuna od 1.11.2011.,
- na iznos od 1.296,07 kuna od 1.12.2011.,
- na iznos od 1.233,02 kuna od 1.01.2012.,
- na iznos od 1.835,63 kuna od 1.02.2012.,
- na iznos od 738,19 kuna od 1.04.2012.,
- na iznos od 1.132,15 kuna od 1.05.2012.,
- na iznos od 1.326,69 kuna od 1.06.2012.,
- na iznos od 881,59 kuna od 1.07.2012.,
- na iznos od 274,51 kuna od 1.08.2012.,
- na iznos od 594,96 kuna od 1.09.2012.,
- na iznos od 760,07 kuna od 1.10.2012.,
- na iznos od 1.230,46 kuna od 1.11.2012.,
- na iznos od 881,59 kuna od 1.12.2012.,
- na iznos od 1.830,13 kuna od 1.01.2013.,
- na iznos od 1.881,78 kuna od 1.02.2013.,

- na iznos od 822,82 kuna od 1.03.2013.,
- na iznos od 2.409,00 kuna od 1.04.2013.,
- na iznos od 1.511,62 kuna od 1.05.2013.,
- na iznos od 844,98 kuna od 1.06.2013.,
- na iznos od 655,04 kuna od 1.07.2013.,
- na iznos od 1.080,76 kuna od 1.08.2013.,
- na iznos od 609,19 kuna od 1.09.2013.,
- na iznos od 525,42 kuna od 1.10.2013.,
- na iznos od 1.543,28 kuna od 1.11.2013.,
- na iznos od 955,75 kuna od 1.12.2013.,
- na iznos od 1.937,11 kuna od 1.01.2014.,
- na iznos od 3.498,42 kuna od 1.02.2014.,

- na iznos od 1.084,89 kuna od 1.03.2014. pa do isplate i to za razdoblje od dospeljeća svakog pojedinog iznosa do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godina dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

II/ Nalaže se tuženiku HIDROELEKTRA NISKOGRADNJA, d.d., Zagreb, Capraška 6, OIB 78260296240 da isplati tužitelju Damiru Ramiću iz Sesveta, Selčinska 3, OIB 51530126837, na ime jednokratnog dodatka na plaću, iznos od 5.400,00 kuna, zajedno sa zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose, kako slijedi:

- na iznos od 1.800,00 kuna od 01.01.2012.,
- na iznos od 1.800,00 kuna od 01.01.2013.,
- na iznos od 1.800,00 kuna od 01.01.2014. do isplate i to za razdoblje od dospeljeća svakog pojedinog iznosa do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godina dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

III/ Nalaže se tuženiku HIDROELEKTRA NISKOGRADNJA, d.d., Zagreb, Capraška 6, OIB 78260296240 da isplati tužitelju Damiru Ramiću iz Sesveta, Selčinska 3, OIB 51530126837, na ime parničnog troška, iznos od 1.500,00 kuna, u roku 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je zaposlen kod tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1. rujna 2005., na radnom mjestu rukovoditelj strojne operative, a da mu je tuženik u razdoblju od mjeseca svibnja 2011. do mjeseca siječnja 2014. isplaćivao umanjenu plaću protivno zaključenom Ugovoru o radu kao i članku 40. i 41. Kolektivnog ugovora za graditeljstvo ("Narodne novine" broj 12/08, u daljnjem tekstu: KU za graditeljstvo) koji je odlukom ministra proširen na sve poslodavce u Republike Hrvatske. Također mu tuženik nije isplatio jednokratni dodatak na plaću za 2011., 2012. i 2013., a temeljem članka 49. KU za

graditeljstvo u neto iznosu od 1.800,00 kuna godišnje. Nakon provedenog financijskog vještačenja, uređuje tužbeni zahtjev, te potražuje iznos od 37.630,90 kuna na ime razlike bruto plaće zajedno sa zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose od dospijeća pa do isplate, kao i isplatu jednokratnih dodataka zajedno sa zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose od dospijeća pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Ističe da se plaće svih tuženika sukladno odlukama generalnog direktora, a temeljem odredbe članka 15. stavak 1. Statuta i odredbe članka 5. stavak 4. Pravilnika o plaćama, smanjivale zbog teškog ekonomskog stanja u kojem se našao tuženik, a koje su smanjene radi očuvanja radnih mjesta. Ističe prigovor zastare potraživanja za razdoblje do 27. svibnja 2011. U odnosu na isplatu jednokratnog dodatka na plaću također ističe da je temeljem Odluke o neisplati predmetnog dodatka od 27. travnja 2009., a koja je još uvijek na snazi, odlučeno da se neće vršiti isplate s tog osnova. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

Sud je u tijeku dokaznog postupka izvršio uvid u Ugovor o radu (list 4 spisa), obračun izvršenih korekcija (list 5 spisa), isplatne liste (list 6-37 spisa), izvadak iz Statuta (list 43-45 spisa), izvadak iz Pravilnika (list 46-48 spisa), odluke tuženika (list 49-56 spisa), proveo je financijsko vještačenje po Ručević vještačenja d.o.o. (list 77-81 spisa), proveo je dopunsko vještačenje po Ručević vještačenja d.o.o. (list 92-94 spisa).

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Iz navoda parničnih stranaka iznesenih u tužbi, odgovoru na tužbu, te u daljnjem tijeku postupka razvidno je da je između istih nesporno da je tužitelj bio radnik tuženika, na radnom mjestu građevinski poslovođa.

Sporno je između stranaka da li je tuženik isplaćivao umanjenu plaću u utuženom razdoblju, kao i da li je imao valjani pravni osnov za umanjenje plaće, te neisplate jednokratne nagrade.

Uvidom u Ugovor o radu od 1. rujna 2005. sud je utvrdio da je tužiteljev koeficijent 2,30 a kako je to ugovoreno člankom 2.

Uvidom u isplatne liste za sporno razdoblje sud je utvrdio da je tužitelju isplaćivana umanjena plaća sa korekcijom od 10%.

Tuženik navodi da je člankom 15. stavak 1. Statuta i člankom 5. stavak 4. Pravilnika o plaćama predviđena mogućnost smanjenja plaće koju donosi Uprava društva.

Uvidom u Statut tuženika iz lipnja 2010., sud je utvrdio da je u članku 15. Statuta regulirano da Uprava društva vodi poslovanje društva na vlastitu odgovornost, u sklopu te zadaće Uprava društva je dužna, u skladu sa zakonom i Statutom, utvrđivati poslovnu politiku društva, donositi planove u sklopu provođenja utvrđene poslovne politike društva, utvrđivati organizaciju društva, voditi operativno poslovanje društva, voditi poslovne knjige društva i izvješćivati druge

organe društva, te u sklopu toga donositi potrebne odluke i opće akte ako to zakonom ili Statutom izrijekom nije stavljeno u nadležnost drugog organa društva.

Uvidom u Pravilnik o plaćama kod tuženika iz svibnja 1995., sud je utvrdio da je isti stupio na snagu 1. lipnja 1995., a da se tim Pravilnikom uređuju plaće i materijalna prava radnika društva. U članku 5. stavak 4. kaže se da Generalni direktor društva može srazmjerno smanjiti masu plaća, pa tako i svaku pojedinu plaću bez obzira na provedeni obračun po kriterijima iz ovog člana, ako su troškovi u pojedinom mjesecu veći od ostvarene realizacije u istom mjesecu.

Uvidom u Odluke Generalnog direktora tuženika od 27. travnja 2009., 15. srpnja 2009., 15. prosinca 2009., 27. siječnja 2010. i 21. lipnja 2010., sud je utvrdio da je predsjednik Uprave dioničkog društva naprijed navedenih datuma donosio odluke o umanjenju bruto troškova za plaće (oporezivi dio) zaposlenika zbog stanja u gospodarstvu, tj. zbog smanjenja investicija i obujma poslova u graditeljstvu, a u cilju racionalizacije troškova i održavanja financijske likvidnosti društva. U svakoj odluci je navedeno da je odluka usuglašena sa predstavnicima Radničkog vijeća tuženika. U Odluci od 21. lipnja 2010. navedeno je da će bruto plaća manja od 10.000,00 kuna biti umanjena za 10%, a bruto plaća veća od 10.000,00 kuna za 20%. Ta Odluka se primjenjuje od 1. svibnja 2010.

Kasnijim odlukama je mijenjan postotak umanjenja plaće, ovisno o visini bruto plaće, dok je odlukama od 7. siječnja 2014. i 31. siječnja 2014. utvrđeno da se bruto plaća svim djelatnicima isplaćuje u iznosu od 3.017,61 kuna.

U odnosu na spornu činjenicu manje isplaćene plaće, sud je proveo dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Ručević vještačenja d.o.o. koji je u svom nalazu i mišljenju od 14. lipnja 2017. utvrdio da je u odnosu na razliku plaće za razdoblje od svibnja 2011. do siječnja 2014., sukladno Ugovoru o radu i obračunskih isplatnih lista, koeficijent složenosti za radno mjesto rukovoditelja strojne operative 2,30 i da mu je sukladno navedenom za utuženo razdoblje manje isplaćeno 38.761,01 kuna, time da napominje da je tužitelju isplaćena plaća za prosinac i siječanj 2014. od 3.017,61 kuna u skladu sa Zakonom o minimalnoj plaći.

U odnosu na neisplaćene jednokratne dodatke na plaću je utvrdio da tužitelju, u skladu sa odredbama KU-a za graditeljstvo, pripada 1.800,00 kuna godišnje, pa ukupno potraživanje iznosi 5.400,00 kuna za utuženo razdoblje.

U odnosu na nalaz i mišljenje vještaka prigovarao je tuženik navodeći da tuženik nije član HUP-UPG te da ga ne obvezuju Izmjene KU-a za graditeljstvo, osim onih koje su odlukom nadležnog ministra proširene na sve poslodavce iz djelatnosti graditeljstva, a od 6. veljače 2008. kada je propisano da se najniža osnovna plaća utvrđuje u visini iznosa koji je određen kao najniža osnovica za obračunavanje i plaćanje doprinosa za obvezna osiguranja prema posebnim propisima, a što sve vještak nije uzeo u obzir, te je umjesto osnovice od 2.753,45 kuna, odnosno za siječanj 2014. u visini 2.779,35 kuna, obračun vršio temeljem osnovice od 2.825,00 kuna.

Vještak se očitovao te je sačinio dopunsko vještačenje uvažavajući navode tuženika, te je utvrdio da bi u tom slučaju tužitelju bila manje isplaćena plaća u iznosu od 37.630,90 kuna.

Tužitelj je nakon dopunskog vještačenja uredio tužbeni zahtjev, te potražuje upravo navedeni iznos po dopunskom nalazu i mišljenju, a stranke nisu dalje imale prigovora na nalaz i mišljenje, pa je sud isti prihvatio u cijelosti kao stručan, jasan, obrazložen, te izrađen u skladu s pravilima struke.

Nije sporno između stranaka da tuženik za utuženo razdoblje posluje sa gubitkom.

Iz svih naprijed navedenih dokaza i činjenica vidljivo je da je u sporno vrijeme internim aktima poslodavca bila regulirana mogućnost umanjjenja plaće u slučaju kada su troškovi u pojedinom mjesecu veći od ostvarene realizacije u istom mjesecu, a da je istovremeno na snazi bio KU koji se primjenjuje i na zaposlenike tuženika u to vrijeme odnosno tužitelja, a koje odredbe ne reguliraju mogućnost umanjjenja plaće. Imajući u vidu odredbu članka 7. stavak 3. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 38/95, 54/95, 65/96, 17/01, 82/01, 114/03, 123/03, 142/03, 30/04, 68/05, 149/09, 61/11, 82/12, 73/13, 93/14, 127/17 u daljnjem tekstu: ZR) koja kaže da u takvom slučaju kada je određeno pravo radnika različito regulirano treba primijeniti za radnika povoljnije pravo, sud smatra da je zahtjev tužitelja za isplatom umanjenog dijela plaće u utuženom periodu osnovan jer KU-om za graditeljstvo, koji je u to vrijeme bio na snazi, nije regulirao mogućnost umanjjenja plaće radnika. Osim toga, u KU za graditeljstvo se u članku 93. stavak 2. izričito kaže "Ako bi pravilnikom o radu ili drugim aktom poslodavca neko pravo bilo utvrđeno u manjem opsegu od prava koja proizlaze iz tog KU primjenjuju se odredbe tog KU."

Slijedom navedenog je sud utvrdio osnovanim potraživanjem tužitelja s osnova razlike manje isplaćene plaće zajedno sa zateznom kamatom koja teče na pojedine iznose od dospijuća pa do isplate, a izuzev zateznih kamata koje teku na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak sadržanih u zatraženoj bruto razlici plaće.

Naime, u skladu s člankom 45. stavak 1. i 2. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 177/07) predujam poreza na dohodak obračunava, obustavlja i uplaćuje poslodavac, isplatitelj primitka iz članka 14. istog zakona ili sam porezni obveznik i to prilikom svake isplate prema propisima koje važe na dan isplate.

Odredbom članka 45. stavak 4. i 5. Zakona o porezu na dohodak i članka 61. stavak 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj 95/05, 96/06 i 68/07) propisano je da se predujam poreza na dohodak od nesamostalnog rada obračunava tijekom istog mjeseca svakog poreznog razdoblja isplaćenog primitka od nesamostalnog rada iz članka 14. tog zakona i članka 11., 12. i 15. tog Pravilnika, umanjenog za obračunate i uplaćene doprinose za obvezna osiguranja iz primitka po posebnim propisima i umanjenog za iznos uplaćenih premija osiguranja iz članka 19. stavak 9. i članka 16. stavak 2. tog zakona, te umanjenog za osobni dobitak iz članka 36. stavak 1. i 2. istog zakona. Obračunati predujam poreza isplatitelj obustavlja i uplaćuje istodobno s isplatom primitka od nesamostalnog rada, kao porez po odbitku.

Obzirom na navedeno, porez na dohodak i prirez na dohodak koji čine sastavni dio bruto plaće (uz neto plaće i doprinose) dospijevaju tek s isplatom, a što znači da od trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i prireza na dohodak, pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, te je u tom dijelu zahtjev tužitelja za isplatu zatezne kamate neosnovan.

Članom 49. KU za graditeljstvo koji je naprijed naveden, regulirano je pravo radnika na jednokratni dodatak plaći, pa se kaže da radnik ima pravo na jednokratni dodatak na plaću u iznosu od 1.800,00 kuna godišnje. Jednokratni dodatak na plaću isplaćuje se s plaćom za mjesec u kojem se koristi godišnji odmor, ali ne prije 30. lipnja za tekuću godinu. Mišljenje je ovog suda da se i s te utužene osnove treba primijeniti za radnika najpovoljnije pravo, pa je bez obzira na Odluku Generalnog direktora tuženika od 27. travnja 2009. sud dosudio tužitelju utužene iznose s te osnove za 2011., 2012. i 2013. i to za svaku godinu po 1.800,00 kuna, a koji iznos je prikazan zajedno s razlikom terenskog dodatka.

Tuženik nije ni sa čime dokazao da je tužitelju izvršio isplatu jednokratnog dodatka, a tužitelj ima pravo na isplatu jednokratnog dodatka temeljem KU za graditeljstvo. Zatezne kamate na svaki pojedini godišnji iznos od 1.800,00 kuna na ime jednokratnog dodatka na plaću teku kako je označeno u izreci pod II, jer je tužitelj dospjeće svakog pojedinog godišnjeg iznosa jednokratnog dodatka postavio u skladu s odredbom članka 49. stavak 2. KU za graditeljstvo.

Slijedom navedenog tužitelju je valjalo dosuditi jednokratnu nagradu za utuženo razdoblje, a budući je tužitelj potraživao kamatu sa prvim danom u godini za prethodnu godinu u kojoj je jednokratna nagrada trebala biti isplaćena, to je sud dosudio navedene nagrade, zajedno sa zatraženom kamatom tekućom od 1. siječnja u tekućoj godini.

Odluka o visini stope zakonskih zateznih kamata temelji se na članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99, 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 u daljnjem tekstu ZOO), tj. za razdoblje od dospjeća do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena.

Odluka o parničnom trošku temelji se na članku 154. stavak 1. ZPP-a, a obuhvaća troškove vještačenja u iznosu od 1.500,00 kuna, te je isti trošak tužitelju dosuđen u cijelosti.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 26. travnja 2018.

Sutkinja:
Vesna Horvath, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u pet (5) istovjetnih primjeraka u roku od osam (8) dana, a o žalbi odlučuje nadležan Županijski sud.

DNA:

- punomoćniku tužitelja
- tuženiku

Za točnost otpisivanja ovlaštena službenica:

Tamara Filipec
u.f.

